

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
і Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
і Нью-Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 113. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 16-го ТРАВНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY 16, 1980 No. 113. VOL. LXXXVII.

У ТРЕТЬОМУ ДНІ РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС ВИЧЕРПАНО ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТИ І ЗАВВАГИ В ДИСКУСІЇ ТА ЗАПОЧАТКОВАНО НАРАДИ КОМІСІЙ

Кергонсон/Союзіака.
— У третьому дні річних нарад Головного Уряду Українського Народного Союзу у середу, 14-го травня, вичерпано відповіді і висноски на запити й коментарі в дискусії над звітами та започатковано наради поодиноких Комісій. На запити в дискусії відповідали зокрема головні виконавчі урядовці, вносячи багато справ, що їх порушували у своїх виступах головні контролери і головні радні. Запити і заваги переважно відносилися до організаційних і фінансових справ, а також культурно-видавничих та загально-громадських.

Відповіді на запити започаткував головний передсідник д-р Іван Фліс, а за ним заступник головного передсідника д-р Мирон Куропас, головний директор УНС для Канади сен. Павло Юзик, заступник головного передсідника лані Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир лані Уляна Дячук і головний організатор Василь Ореховський.

Після відповідей на запити вичерпано багато справ, розпочалися наради

Д-РА МИХАЙЛА СІГУРОВИЧА ПЕРЕВИБРАНО НА ГОЛОВУ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ

Лудлов, Масс. (І.Т.). — Вибір нової управи і приєднання нових членів були головними справами річних загальних зборів Округового комітету Відродження УНСОЮЗУ стейту Коннектикат, що відбулися в неділю, 27-го квітня, в залі української католицької церкви в Лудлов, Масс.

Збори відкрив голова Округу д-р Михайло Сігурович, вітаючи чисельно зібраних представників Відродження УНСОЮЗУ стейту та подав порядок нарад, який прийнято без змін.

На передсідника зборів обрано В. Добчанського, секретаря 54 Відродження, а на секретаря — Т. Слівінського, секретаря 59 Відродження.

У своєму звіті д-р М. Сігурович висловив хвалебні висловлювання про діяльність управи на протязі двох років. 29-го травня і 25-го червня 1979 року він мав зустрічі з членами Екзекутиви УНС, де подавав порядок нарад, який прийнято без змін.

У лютому ц.р. голова брав участь у нарадах голів Округу в Джерзі Сіті.

(Закінчення на стор. 5)

Д-р Богдан Футей перевибраний на голову УЗО — Відділ УККА в Клівленді

Клівленд, Огайо (І.Ф.). — Звичайні загальні збори Українських Злучених Організацій — Відділ УККА, відбулися в п'ятницю, 25-го квітня, в залі середньої школи св. Йосафата в Пармі, Огайо.

Збори відкрив коротким словом д-р Богдан Футей, теперішній голова, подав порядок нарад і попросив хвалебні висловлювання про діяльність управи на протязі двох років. 29-го травня і 25-го червня 1979 року він мав зустрічі з членами Екзекутиви УНС, де подавав порядок нарад, який прийнято без змін.

У лютому ц.р. голова брав участь у нарадах голів Округу в Джерзі Сіті.

(Закінчення на стор. 5)

Члени Екзекутиви Українського Народного Союзу після неформального засідання.

поодиноких Комісій, які свої рекомендації і заваги мають оформити у відповідні резолюції, що пізніше унапрямовуватимуть усю діяльність УНС до чергових річних нарад Головного Уряду.

На четвер, 15-го травня, передбачено продовження нарад Комісій і пленарну сесію на якій голови Комісій звітуватимуть про свою працю. Того ж дня увечері відбудеться уже традиційна спільна вечерея з участю запрошених колишніх головних урядовців УНС та деяких гостей.

Д-р Михайло Сігурович дня" в Нью-Йорку. 16-го вересня відбулися організаційні збори в Нью-Йорку із участю головного передсідника д-ра Івана Фліса. За стараннями голови Округу одержала шість грошових нагород для найкращих учнів шкіл українознавства, які розділено між школами в Нью-Йорку, Ансоніі і Гартфорді.

(Закінчення на стор. 5)

Президію обрано одногосно в такому складі: мгр Степан Волянник — го-

(Закінчення на стор. 5)

ЗСА постачають уран Індії

Вашінгтон, Д. К. — Адміністрація президента Картера рішуче обстоювала потребу обмежувати атомові зброєння в світі. Президент Картер особисто неодноразово заявляв про це. Одним з виборів уранової руди, приготуваної для атомового реактора, була Індія. Президент був готовий продовжувати постачання цієї руди Індії під умовою, що Індія Ганді, прем'єр-міністр, складе зобов'язання не використовувати цю руду для виготовлення атомових бомб і для переведення практичних пробних вибухів. Індія Ганді рішуче відмовилася зрозуміти причини.

Після московської окупації Афганістану і скликання російських військ на території Афганістану, Індія Ганді була донедавна послідовним прихильником зближення з Москвою, однак в новій ситуації російська загроза вплинула на зміну її настанови. Нещодавно вона відбула розмову з президентом Пакистану, ген. Зіа уль-Хаком про нагоди перебування в Зімбабве на урочистостях проголошення нової держави чорних в Африці, потім відбула вона зустрічі з представниками американської амбасад в Делі, складала деякі заяви,

Відбулися Загальні збори Округового Комітету Відродження УНС у Рочестері

Рочестер, Н. Й. — В суботу, 26-го квітня, тут в Українському Народному Домі відбулися річні наради Округового комітету Відродження УНСОЮЗУ.

Метою зборів був вибір нової управи та організаційний план на 1980 рік. Збори відкрив голова Округу Володимир Гавриляк, вітаючи присутніх та головного організатора УНС Василя Ореховського. Після прочитання порядку нарад приступлено до звітів управи. Протокол з останніх нарад прочитав Дмитро Пристай. Протокол прийнято без змін. Першим звітував голова Округу Володимир Гавриляк. Він в імені Округу сказав співчуття довголітньому союзному діячеві Константинові Шевчукові з причини смерті його дружини. Далі головний організатор подав короткий звіт за прайс УНСОЮЗУ вілості, а Округу Рочестеру сказав окреме призначення за те, що всі Відродження дали нових членів в минулому році. Він вручив також голові Округу

якими засудила московський імперіалізм і його пене-трацію в світі, а зокрема в цій частині Азії з другого боку американська адміністрація стала перед konieczністю зближитися з Індією, підтримати її господарську розбудову й зміцнити її оборонні спроможності.

Виходячи з таких міркувань, президент Картер рішуче, згідно з договором з Індією з 1963 року, яким Америка зобов'язалася постачати Індії уранову збагачену руду для її реактора в Тарупрі біля Бомбею протягом тридцяти років, відновити це постачання. Американський Конгрес у документі "Акт про атомове обмеження" з 1978 року зобов'язав Уряд припинити постачання урану з березня 1980 року, якщо з боку індійського уряду не буде відповідних зобов'язань, що той уран не вживатиметься для виробу атомової зброї або пробних вибухів.

Президент Картер у наслідку зовсім нової ситуації на підставі прерогатив, які йому дає закон, дозволив постачати уран Індії далі. Подібне рішення з тих самих міркувань він уже був видав у відношенні до Пакистану, дозволяючи доставляти уран тій країні.

Були й такі випадки, наприклад, Бразилія, коли Президент не скористався зі своїх прерогатив, і тоді інші країни перебрали на себе постачання уранової збагаченої руди на місце американської.

можна зачислити вдалий бенкет з нагоди 85-річчя УНСОЮЗУ, в якому брав участь головний передсідник УНСОЮЗУ д-р Іван Фліс. Щодо організаційних здобутків, то Округа виконала квоту на 61,5 відсотка, здобувачи 80 нових членів. На всіх десяти Відродженнях було ні одного, щоб не прислав нових членів. Після коротких звітів інших членів управи відбулася дискусія. Після ухвалення абсолютної уступаючої управи передсідник зборів попросив слова головного організатора В. Ореховського, який передав присутнім привіт від членів Екзекутивного Комітету та висловив співчуття Константинові Шевчукові з причини смерті його дружини. Далі головний організатор подав короткий звіт за прайс УНСОЮЗУ вілості, а Округу Рочестеру сказав окреме призначення за те, що всі Відродження дали нових членів в минулому році. Він вручив також голові Округу

(Закінчення на стор. 5)

НАТО ЗАСТАНОВЛЯЄТЬСЯ НАД СПРАВОЮ СОВЕТСЬКОЇ ІНВАЗІЇ В АФГАНІСТАНІ

Брюссель. — Наради міністрів закордонних справ у Брюсселі, які були попереджені нарадами міністрів оборони 13 країн НАТО, закінчилися спільним комунікатом. Дві точки того комунікату підкреслюють серйозність ситуації, яка постала наслідком советського нападу на Афганістан: "Міністри дають вислів своїй турботі, що це вперше в післявоєнній добі Советський Союз ужив збройну силу, щоб накинати свою волю з ніким непов'язаній країні третього світу в такий спосіб, що це вплинуло на загальну стратегічну ситуацію. Міністри засуджують ужиття сили, що загрожує міжнародному миру та стабільності і вдаряє по принципах Чартерів Об'єднаних Націй і закликають до негайного і беззастережного виведення усіх советських сил з Афганістану".

У винесенні Брюссельських рішень взяли участь усі держави НАТО, з винятком Франції і Греції. Крім декларативних учасників погрозилася наслідком більшої участі в Афганістані й дальшого скупчення військ у тому обширі Індійського океану, кордон Ірану, пересування елементів Чорноморської флотії тощо змушувати ЗСА пересунути значну частину своїх сил у район Перської затоки, наслідком чого постає прогалина в Європі та на інших відтинках, що її повинняють союзники своїми силами. Про ці сили європейські народи муситимуть подбати, якщо не покращає положення.

Зате дуже рішуче Е. Москі застерігав проти рішення французьких олімпійських чинників узяти участь у московській Олімпіаді. Таке неоправдане рішення тих чинників може потягнути за собою аналогічні рішення інших країн, що буде "водою на млин" більшовицької пропаганди. З особливим притиском наголосив він цей момент у розмові з міністром закордонних справ Західної Німеччини Гансом-Дітріхом Геншером.

Із Брюсселю секретар Москі відлітає до Відня, щоб узяти участь у відзначуванні 25-ліття повного звільнення Австрії окупційними силами альянті та надання їй статусу незалежної держави. Під час свого перебування в Відні державний секретар матиме нагоду зустрітись з Андреем Громиком, советським міністром закордонних справ. Припускають, що та розмова буде започаткуванням цілого циклу дальших розмов. Е. Москі попередив, щоб не очікувати будь-яких значніших наслідків з тієї першої зустрічі.

Варшавська конференція прикриває гарними словами советську загрозу в світі

Варшава. — Згідно з висловлюваннями переднім передбачувані конференції Варшавського блоку — СССР і його сателіти, — яка почалася 14-го травня зразу прибрала характер пропагандистських пописів. Першим виступив господар, польський комуністичний лідер Едвард Герек, який після підкреслення 25-річчя рішення Варшавського пакту заявив: "Я є переконаний, що оця сесія відкриє нові шляхи для миру й безпеки в Європі та світі." Очевидно, що згідно з диктатом з Москви Герек усю вину за постале міжнародне напруження після советського нападу на Афганістан і диверсійних акцій Москви в Ірані, старався перекинути на Захід.

Успіх за Герком такими самими виступами пописувалися і всі інші промови. Советська делегація, очолена Брежневом, в склад якій входили всі головні кремлівські ватажки — Косигін, Громико, Черненко, прислуховувалася пильно до пописів своїх підчищених, щоб на їхньому тлі сказати своє слово

комісія, а не армія", що повинно значить, що не було збройної інтервенції військових відділів.

Дотеперішній президент Бінаїс перебуває на курорті Ентеббе, над озером Вікторія і в хвилині подання тієї вістки не було ще ніякої реакції з його боку. Зате безпосередньо перед поданням інформації про переворот хтось з антуражу президента повідомив телефонічно, що "президент (Бінаїс) є в дуже доброму стані".

(Закінчення на стор. 5-й)

КОРОТКІ ВІСТІ

В Америці

ДЕПАРТАМЕНТ ПОЛІЦІЇ В НЬЮ ЙОРКУ, передбачаючи можливість заворушення у тому місті під час крайової Конвенції Демократичної партії, вишлює спеціальний відділ у антитерористичній боротьбі. Поліція побоюється, що різні політичні групи будуть старатися використати Конвенцію для своїх цілей і в той спосіб дістати широку рекламу. Речники поліції твердять, що крім лівих екстремістичних груп, небезпечними є також кубинські групи, які стримлять до повалення режиму Фідела Кастра.

ЧИСЛО СМЕРТНИХ ВИПАДКІВ НА АВТОСТРАДАХ країни зросло у 1979 у порівнянні до 1978 року, але темп цього зросту значно сповільнився, згідно зі статистичними даними Крайової ради транспортної безпеки. У 1979 році у автомобільних випадках згинуло 51,083 осіб у порівнянні до 50,331 в 1978 році. У випадках загальної транспортної системи згинуло 55,858 осіб. Серед причин зменшення темпа смертності у минулому році було сповільнення швидкості у їзді автомобілів, а також обмеження у подорожуванні з уваги на брак бензину та постійно зростаючі ціни на паливе.

ПОШТОВА СЛУЖБА ЗСА Б'ЄТЬСЯ З ДУМКАМИ, що зробити з уже надрукованими марками для Олімпійських ігор в СССР. Одна з пропозицій поштових службовців — це позначити їх словом "Бойкот" і пустити в розпродаж.

ДВА ПРИЯТЕЛІ УВ'ЯЗНЕНОГО ЛІДЕРА ЕКСТРЕМІСТИЧНОЇ групи "Чорні Пантери" Джероміо Пратта вийшли на свободу в суботу, 10-го травня, на знак протесту проти його засудження та окупували цю історичну пам'ятку протягом 23-ох годин. Їх заарештувала поліція та підтримала, обвинувативши у шкоді на суму 80,000 дол. Едвін Драммонд, 35-річний англійський альпініст, і його американський товариш 31-річний Стівен Ратерфорд, твердять, що Пратт невинний у вбивстві однієї жінки в Каліфорнії в 1972 році. Пратт старався про новий судовий процес і йому в цьому допомагає, між іншим, Міжнародна Амнестія.

У КВІТНІ ЦЬОГО РОКУ ЦІНИ НА ТОВАРИ ЩОДЕННОГО ВЖИТКУ зросли тільки на пів відсотка у порівнянні до 1,5 відсотка з січня й лютого та 1,4 відсотка у березні. Якщо б вдалося вдержати такий зріст у цінах до кінця року, то темп інфляції не перевищував би 10 відсотків. твердять речники Департаменту праці, проаналізувавши опубліковані статистичні дані. У перших трьох місяцях року інфляція зростала темпом 18,9 відсотка, не зважаючи на заходи Уряду та приватного сектора. У той самий час також зросло ціни на 2,8 відсотка, що, очевидно, знизить дрібничкові ціни у наступних двох місяцях.

У світі

ПІСЛЯ ВІДКЛИКАНИХ СОВЕТСЬКИМ командуванням в Афганістані советських і сателітних технічних і адміністративних експертів, афганська влада звернулася з проханням до індійських чинників затримати їхніх експертів в Афганістані. Агентство "Пресс Траст Індії" повідомляє, що індійські експерти і далі працюють на новобудовах, де вони почали працювати ще передтим.

ПРЕЗИДЕНТ ІРАНУ БАНІ-САДР ПОТЕРПІВ чергову невдачу у конфлікті з представниками ісламського священства та їхніх цивільних послідовників. Бані-Садр мав згодом Аятоллі Хомейні покласти прем'єр-міністра, щоб таким чином почати ставити тверді фундаменти під майбутній режим. Однак мulli, члени Ісламської Револьюційної Ради, спротивилися цьому і номінацію прем'єра пересунуло аж на час, коли почнеться сесія парламенту, тобто не раніше половини червня. Змінити це рішення Револьюційної Ради міг би тільки Хомейні персональною інтервенцією. Однак дотепер у таких ситуаціях він підтримував рішення Ради проти Бані-Садра.

МІСЬКА УПРАВА ПЕКІНУ ЗАБОРОНИЛА ДАЛЬШУ розбудову промислу в тому місті з огляду на критичний стан його значення. Одночасно з тим рішенням міська управа подала до відома, що в найближчих декількох роках характер Пекіну буде повністю змінений, а саме він буде перебудований під кутом наукових і культурних потреб і таким чином стане черговим світовим культурним центром. Новобудови великих готельних споруд уможливають більшість відвідувачів перебувати в місті.

КРИЗА В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СПІЛЬНОМУ РИНКУ, яка почалася спором на фінансовому відтинку, спротивом англійського уряду проти плачення на його думку завищеного внеску до спільного фонду, перекинулася на політичний відтінок. Покищо франко-англійські інтенсивні розмови не дали позитивних наслідків і коли таких наслідків не буде до кінця травня, почнеться процес припинення і зривання спільних функцій.

ІРАНСЬКІ ІСЛЯМСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ І КОЛА шіїтських мулл допомагають афганським повстанцям. Хоч це ще не є офіційна допомога держави, але поважні засоби, якими тепер розпоряджаються мulli, роблять цю допомогу дуже важливою.

РЕВОЛЮЦІЯ В УГАНДІ, ЧИ НІ? Це питання, на яке не легко відповісти після вислухання комунікатів обидвох сторін: тих військових, що "скинули" президента Бінаїса і кажуть, що в їхньому імені державою кермує військова комісія та речників президента Бінаїса, які кажуть, що "нічого не змінилось і президент Бінаїс є далі при владі". В міжчасі колишній президент Мільтон Оботе, що його скинув був державним переворотом горезвісний Амін, запевняє, що повертається до краю й буде кандидувати у виборах, які відбудуться незабаром. Оботе також хоче бути президентом.

ПРОГОЛОШЕНИЙ КРАЙНІМИ палестинськими елементами генеральний страйк арабів у Єрусалимі заломлюється. Араби кажуть, що їх жидівська адміністрація змушує до закінчення страйку, а жиди кажуть, що до них звертаються араби шораз частіше з проханнями, щоб їх "адміністрація змусила до перервання страйку".

НАЧАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР АГЕНТСТВА РОЙТЕРС виступив в Нью-Йорку проти норм ЮНЕСКО, якими та міжнародна організація хоче підпорядкувати засоби інформації державній контролі.

Кризис Демократичної партії?

В Америці завжди Демократична партія мала більше зареєстрованих членів, як Республіканська, її й називали „партією народу“. Соціал-економічні реформи, заведені Ф.Д. Рузвельтом після великої депресії 30-их рр. і поширювані та доповнювані потім і за президентів Д.Д. Айзенгавера, Р. Ніксона та Дж. Форда з'єднували прихильників широких кіл американського громадянства в бік демократів, бо загалом американці вважали і далі вважали, що Демократична партія більше уваги присвячує внутрішнім справам, особливо „мешчанам“ (кольоровим громадам), аніж зовнішнім. Насправді, Демократичний президент Ф.Д. Рузвельт, великий реформатор внутрішньої соціально-економічної системи, започаткував трагічну ситуацію у міжнародному світі, яка триває по нинішній день і стала найбільшою загрозою для Америки. Але ліберальне крило Демократичної партії, куди більше і впливовіше, як крило консервативне, не знаходить розуміння і належної уваги для загрози від СРСР і для потреб зберегти примат збройної сили.

Тому неспокій, як може навіть заколот, який настав тепер в американській Демократичній партії, це велика і важлива подія, бо вона може започаткувати нову еру в історії країни. Знаходимося наприкінці правління. Після того, як каліфорнійський губернатор Едмунд Браун, після кількох поразок у правліннях зрісся з подальшою кампанією, залишилися два суперники: президент Джиммі Картер і сенатор Едвард Кеннеді. Кілька днів тому пресовий секретар Білого Дому Джиммі Павелл одверто заявив журналістам: „21-го січня наступного року засяде у Білому Домі або губернатор Рональд Реген, або президент Джиммі Картер“. Таким чином він виключив Едварда Кеннеді взагалі, як потенційного демократичного переможця, ба навіть, як потенційного номінанта Демократичної партії на президента. Але коли один журналіст запитав сенатора Кеннеді, чи він зрікається подальшої кандидатури, він категорично це заперечив.

Фактичний стан такий, що коли демократичний кандидат на президента потребує 1,666 обраних у ставках виборців делегатів, то в хвилині писання цих рядків президент Картер має вже 1,306, — одночасно Едвард Кеннеді здобув усього 721 делегата. Теоретично Кеннеді міг би ще „назидати і перегнати“ президента Картера, але тільки в тому випадку, як би в усіх рештующих 16 виборчих районах „Львівною перемогою“ усіх делегатів усіх тих ставків — чого й найбільші оптимісти з табору Кеннеді не сподіваються. На що ж Кеннеді і його дорадники покладають надії?

На так звану „одверту конвенцію“, на якій обрані у виборчих районах делегати не будуть зобов'язані — як це наказує виборчий принцип і традиція голосувати на „свого“ кандидата, а можуть вибрати собі іншого. З таким конкретним закликом звернувся до обох демократичних кандидатів ньюйоркський губернатор Гю Кері: „Щоби вони „звільнили“ своїх делегатів із обов'язку голосувати на них та залишили їм вільний вибір на конвенції. Однак керівник виборчої кампанії Джиммі Картера, колишній голова Демократичної партії, Роберт Страве, як і теперішній голова партії (Крайового Комітету) Джан Вайт рішуче відкинули суттєві пропозиції Кері. Кеннеді, закинувши голову партії Вайтові, що він „сторонник“, а саме, що підтримує Картера, замість зберігати „нейтральність“, зажадав його лімісії — що Вайт з обуренням відкинув.

Що це все значить, яка сутність причина суттєвої ньюйоркської губернаторської, який силою свого становища є потугою у Демократичній партії? Причина та, що — як прилюдно широко підкреслює Кері, — баланс урядування президента Картера у всіх ділянках — інфляції, енергії, затруднення, збройних сил, злочинства та особливо у міжнародній політиці — просто жалюгідний і маси американців або розуміють це, або відчують, бо популярність Картера постійно падає. У виборчих президент Картер виграв і далі виграв не тому, що він першорядний кандидат, а тому, що просто здоровий розум та інстинкт американських виборців підказує їм не підтримувати кандидатуру Едварда Кеннеді, на якому тягнеться це Чаппаквідді. І тому різні видатні демократичні діячі, як Гю Кері оглядаються за такою можливістю, як призначення на офіційного кандидата партії віцепрезидента Мондейла, — але для цього треба „відкрити“ конвенції. Однак водночас „відкрита конвенція“ — це виявлення внутрішнього конфлікту, внутрішнього роздору — автоматично — виявлення слабкості Демократичної партії. З одним логічним вислідом — що у Білому Домі 21-го січня 1981 не засяде ані Джиммі Картер, ані Едвард Кеннеді, тільки республіканець.

В. Левенев

ПЕРСПЕКТИВИ ЕВРОКОМУНІЗМУ

Вислідом останньої паризької конференції деяких комуністичних партій Західної Європи з участю східних комуністів, які, до речі, були ініціаторами цих нарад (напевно за підмовою ЦК КПРС), знову звернули увагу на те, чи радше тих кіл, які цікавляться цим, будь-що-будь не мало важливими проблемами, на характер і політичні перспективи комуністичних партій Заходу, що свого часу називали себе єврокомуністичним рухом і який навіть тут і там пробував протиставлятися впливам московського центру та шукав легальних шляхів до західноєвропейських урядів.

В єврокомуністичному русі, як також у ранішій своїй політичній діяльності, звертали на себе увагу три чисельно найсильніші комуністичні партії Європи, а саме: італійська під керівництвом Енріко Берлінгера, еспанська під керівництвом Сантіаго Каррілью і французька, яку вже від багатьох років очолює Жорж Марше, найменше „надійний“, — як казав Каррілью провідний член єврокомунізму, — бо він все тиснув у бік Москви, хоч у принципі визнавав помилковість багатьох заходів Кремля і критикував „диктатуру пролетаріату“, що її комуніст-московський верховодив намагався відкинути на Заході в ранніх сімдесятих роках. Каррілью натомість залишався більш неуступчивим, а навіть пробував теоретично узасадити потребу існування єврокомуністичного альянсу. Його писання на цю тему викликали свого часу в Москві і сателітних державах Східної Європи сильну негативну реакцію, а його самого бойкотували на комуністичних збігівих.

Після конференції в Парижі, метою якої нібито були справи політики де-факто, миру і міжнародної співпраці, численні знавці єврокомуністичного руху, політичні спостерігачі і аналітики прийшли до висновку, що конференція була скликана з метою оправдання комуністичного альянсу на Афганістан, привернути повний пошук закордонних комуністичних партій московському центру і, при дещо скомплікованих відносинах Москви з Вашингтоном, наклонити їх до підтримки союзу офіційної політики.

Характеристикою єврокомуністів та ролі, яку вони у змінених обставинах могли б відіграти в політичному житті Західної Європи займаються і займаються ще сьогодні численні аналітики. На що тому поклалися варті уваги праці, не тільки вже згадуваного Каррілью, але також деяких французьких комуністів, наприклад, Елленштейна, Гарауді, а також багатьох неспеціалістів з комуністичних наук і політичних теоретиків, у

яких однак можна завважити великі розбіжності поглядів і це мабуть найкраще характеризує підхід науковців до цього скомплікованого явища, що ним являється єврокомунізм.

Найкращою мабуть працею з цієї ділянки можна вважати книжку Анні Крігль, професора університету, автора історії французької Комуністичної партії і визначного французького інтелектуаліста, а тепер опонента до офіційної лінії Компартії, під заголовком: „Чи новий рід комунізму?“ Згідно з олімпією проф. А. Крігль, єврокомунізм не репрезентує жадної політичної стратегії, ані також окремої регіональної політичної сили. І хоча єврокомуністи змодернізували свою програму, виступають як комуністи з „людським обличчям“ і шукають легальних т. зв. парламентських шляхів приходу до влади, вони, — каже Крігль, — залишилися вірні антидемократичній і в принципі реакційній програмі Леніна, Сталіна й теперішніх керівників СРСР, а через пов'язаність з ними, не можуть, очевидно, здобути у широких масах народу довіру й кінцево потрібного для конструктивної праці в демократичних системах і розгортання політики на широку скаль.

Погляди проф. А. Крігль поділяють також інші науковці, серед яких є також значне число колишніх провідних комуністів. Замітною є також оцінка єврокомунізму Генрі Кіссінджера, колишнього державного секретаря ЗСА в Адміністрації президента Форда, який у праці затитульованій „Єврокомунізм — італійський приклад“ (Eurocommunism: the Italian Case) каже, що єврокомунізм становить ще один варіант комуністичної стратегії проникнення і шпигунства в західні суспільства.

Цікаво при тому відзначити, що, не зважаючи на розбіжності поглядів багатьох аналітиків, політичних діячів і дипломатів, усі вони одностайно стверджують, що єврокомуністичний рух напевно має найбільший чинний вплив на політичний і ідеологічний розвиток подій у комуністичних країнах Східної Європи. Це ствердження є, мабуть, підтвердженням (фундаментом) небезпечної на Заході теорії про лібералізацію комуністичних режимів у СРСР і сателітних країнах, якою користуються також не-комуністи у своїй практичній політиці, головною у відношенні до комуністично-московської імперії, не здаючи собі справи, що єврокомуністичний рух є такий старий, як старим є більшовизм. Відомо ж бо, що шукання „співпраці“ з лівими, не кінце комуністичними партіями, була однією із засад політики Володимира Леніна (Ульянова) перед і після повалення уряду Керенського.

Василь Маркус

НАДЗВИЧАЙНИЙ СИНОД ІЄРАРХІЇ УКЦЕРКВИ

(Постскріптус)

Серія моїх статей про останній Синод єпископів Української Католицької Церкви, що відбувся в дні 24-27 березня ц. р. в Римі (поміщена у „Свободі“ за 16, 17, 18 і 19 квітня ц. р.), була написана в перших дні після того, як що подію розголошала на сторінках щодення української і чужинської преси. Автор мав до диспозиції насамперед свіжі числа „Осерваторе Романо“, деки голоси італійської та американської преси. Признаюся, що без офіційного комунікату із Патріаршої канцелярії, як і без півфіційних коментарів самих учасників Владик, було дещо відважніше писати свої міркування. Але я уважав, що обов'язком публіциста є сказати своє слово, тим більше, що багато читачів цього очікувало.

Але за останні три тижні появилось більше голосів у пресі на цю тему, в тому і від більш відповідальних осіб. Маю на увазі насамперед інтерв'ю із Митрополитом Германом на радіопередачі „Недільні дзвони“ паравісав. Володимир і Ольги в Чикаго, що його передано 3-го квітня ц. р. та згодом поміщено на сторінках „Церковного Вісника“ з 20-го квітня. Погляди, що їх я висловив у згаданих статтях в загальному покриваються з оцінкою Синоду, що її подав вільнєпиский Митрополит. Особливо слід ствердити головну думку інтерв'ю, а саме, що останній Синод доводив, що „набуде не буде ніякого сумніву, що наша Церква поза Україною є її частиною (Української Католицької Церкви в Україні). Під цю пору, в очі Апостольського Престолу, є на ділі одна Українська Католицька Церква в Україні і поза нею.

кого. Москва зрештою на протязі останніх 60-ох років вже кількакратно мінала тактику, в залежності від потреб. Прикладом був Комінформ і всі „народні фронти“, які зрештою у багатьох країнах існують досьогодні.

Немає отже сумніву — комунізм, єврокомунізм чи інші червоні „ідеї“ є антинародним явищем, як це правдиво характеризував Генрі Кіссінджер, а паризька конференція тільки підтверджує, що єврокомунізм немає жадних перспектив. Не тому, що цьому рухові бракує єдності, бо ж у конференції не брало участі багато комуністичних партій, але тому, що ідеї, які він проголошує, ніколи не приймуть свободолюбні народи Західної Європи чи інших частин світу, які зрештою знають справжню істину комуністичної системи — системи терору і поневолення.

що має один провід, свого Голову, який діє для цілої тієї Церкви, разом із Синодом усіх українських католицьких Владик“. Коли ми писали згадані статті в „Свободі“ не було також ще відомо жадного становища євразійського Архієпископа-Помічника, Митрополита Львівського. Тепер стало відомо, що він у Римі заявив кореспонденту Крайової Католицької Пресової Служби (НС), що „цей Синод, як і можливі наступні будуть важливим чинником у зміцненні єдності між католицькими розпорощеними по всьому світі“.

Проте, пишучи для „Свободи“, ми не знали про окремого листа Папи Івана ІІ до Блаженнішого Патріарха Йосифа з 5-го лютого, що його, також за НС з Риму, опублікувала „Америка“ 10 квітня 1980 р.

Лист Папи до Патріарха. У вступі Іван Павло складає признання і побижання Блаженнішому Отцеві Йосифові з нагоди його надходження 88-их уродин, як також підкреслює свою прихильність до нього, визнаючи заслуги свідчення і терпіння за Церкву. Після цього Папа повідомляє Блаженнішого Отця про своє рішення скликати надзвичайний синод української ієрархії та про його цілі:

„У зв'язку із широкими почуваннями, тут висловленими, вважаю за відповідне повідомити Вас, що обставини достойного віку, який осягав Вага Єменісія, ставлять передо мною, як перед Вселенським Архієпископом, питання, які заходять мав би зробити, маючи на оці дбайливу опіку та апостольську уважність так для внутрішнього спокою Вашої Єменісії, як і для побуту Української Церкви“.

Після засягнення опінії деяких членів української ієрархії ще восени 1979 року, як і після глибокої застанови і вислухання своїх дорадників, Папа прийшов до висновку про потребу скликання надзвичайного синоду українських єпископів для полагодження справи наступства для Блаженнішого Отця Йосифа як Верховного Архієпископа Львівського. Скликання Синоду єпископів УКЦеркви, Папа покладає на надзвичайні повноваження, бо це виходить поза існуюче канонічне право. Синод не скликається у Львові, а переміщується в Рим, де є переміщення ієрархії та єпископів є тепер вакантними. Верховний Архієпископ сам не може скликати навіть єпископів, приєднаних (агрегатів) до осідку своєї Архієпархії, тобто в зсизлюю.

(Продовження буде)

СССР СТОСУЄ ПОЛІТИКУ ПОГРОЗ

Після того, як СРСР осягнув збройну рішучість з СА, він не лише починає планово живити сили, як, наприклад, в Афганістані масовим наступом советських дивізій, а передтим групами спеціалістів, дорадників, технічного персоналу і літунів (Ефіопія, Південний Ємен, Сирія, деякі африканські країни тощо), але й одверто погрожує різним країнам. Після погрозу під адресою різних країн, тепер прийшла черга і на Японію.

На початку травня в Токіо советський посол, Дмитрій Полянський, вилосил промову до закордонних журналістів, а відтак відповідав на деякі запити. У своєму виступі як і пізніше у відповідь на запити Д. Полянський заохочував досить незвично, як на такого високого дипломата. Поштовхом до його виступу була подстава, яку зайняла Японія в справі збройного нападу СРСР на Афганістан. Японія, як і всі країни в світі з винятком сателітів Москви, засудила той напад. Крім цього Японія, як велика держава Азії, висунула можливість економічних санкцій проти СРСР, якщо він не відкличе своїх військ із Афганістану, однієї з азійських країн. А економічні санкції Японії проти СРСР могли б мати для нього величезне значення. СРСР потребує від Японії дуже багато. Починаючи з інвестиційних капіталів, на брак яких постійно хворіє „найвища господарська система“ СРСР, а кінчаючи технологією, технічною і адміністративною експертизою, всього цього хоче Москва від Токіо.

Від довгих років ішли розмови Москви-Токіо про ці справи. Деякі роки тому було близько до домовленості на велику скаль. Японія була готова прийняти Советському Союзу з допомогою у десятих більшість доларів та з тією економічною експертизою, яку вона здобула протягом десятих років побудови одного з найкращих промислів в світі. Японія зі свого боку висувала тільки одну вимогу, а саме щоб СРСР повернув їй чотири малі рибальські острови на північ від Гоккайдо. СРСР категорично відмовився, бо „де стала нога російського салдату, там русская земля“. Це, очевидно, не могло відбутися важким відомом у Японії, як

нагорі в квіткових колах, так і серед насення.

У міжчасі багато змінилось з нормалізацією стосунків між ЗСА і Китаєм. Ще доки жив Мао, Китай не багато важив, та й не мав аспірації на світовому господарському фронті, коли ж прийшов Денг Шяопінг і Гуа Гуофенг діаметрально змінилось. Китай вийшов на шлях господарської розбудови. Яне, що найкращим його господарським партнером міг бути японський суцід. І хоча спадок минулої ворожечі, кривавих конфліктів був величезний, обидві сторони без труду перейшли через той престижний вал. Навіть Мікадо визнав японську вину в нападі на Китай, починаючи кінець минулого століття, а кінчаючи Другою світовою війною, саме тоді, коли Китай був найслабший. Товарообмін між Китаєм і Японією почав зростати великими скоками.

Саме тому Японія могла висунути навіть можливість господарських санкцій проти СРСР, свого другого по величині партнера в товарообміні, якщо той не забере своїх військ з Афганістану. А значило це також, якщо СРСР перебуватиме на інших азійських теренах уживати мілітарну силу. Москву вдарило це і по престижу і по кишені. Тим більше, що завдяки советській системі ніколи „переходу соціалістична господарка СРСР“ не зуміє стати на ноги без закордонної допомоги, а про „догання і перегнання“, про що в Москві так залюбки і гарно говорять, то й мови бути не може.

Отже, посол Полянський схвилювано засудив відмову японців давати СРСР обіцяні великі кредити. „Ми самі це зримо своїми засобами“ сказав він, але кожен знає, як це виглядатиме. А коли б Японія таки застосувала господарські обмеження, то посол Полянський погрозило навіть зрівнянням дипломатичних стосунків. На запит, чи СРСР таки планує колись забрати свої війська з Афганістану, Полянський відповів „коли буде припинена агресія проти Афганістану...“ Чия, яка — він не сказав. А на запит в справі віддання Японії загарбаних островів той советський дипломат грубо відповів: „Я вважаю, що всяка дискусія на ту тему є витратою часу“.

АВТОМОБІЛЬНІЙ ІНДУСТРІЇ ЗАГРОЖУЄ КРИЗА

Американська автомобільна індустрія, яка від років процвітала, будучи остією цілої економічної системи ЗСА, раптом опинилася у загрозливій ситуації дуже обмеженими перспективами на швидке оздоровлення.

Очевидно, що головним коренем кризи є брак бензину, і взагалі, постійно зростаючі ціни на нафту, що значно зменшило попит

на автомобілі американського виробу, які поживають бензину, збільшуючи в той же час попит на імпортовані з інших країн автомобілі. На цьому скористала Японія, який вже вдалося захопити понад 25 відсотків ринку збуту. У міжчасі, американські продуценти автомобілів закривають фабрики, зменшують темп виробництва і, шонайгірше, (Закінчення на стор. 5)

Богдан Певний

МАЛЯР ВИННИЧЕНКО В УВАН-І

Свого часу велику сенсацію викликала виставка картин Черчілля, коли Метрополітаний-Музей Мистецтв у Нью Йорку показав понад сотню олійних праць цього видатного англійського державного і політичного діяча. Те, що залишилося в свідомості від баченого було подивом до особистості насолоди і повного відчуження знайдених Черчіллем у малярстві Черчілля малював легко з імпресіоністичною манерою навiano творчістю Ренуара і Піссаро.

Цілком протилежним до Черчілєвого було малярство його не менше знаного сучасника президента „Двайта Айзенгавера. Він малював стримано, ілюстративно, виглажуючи кожний мазок фарби нечаче з відчуттям присутності невидимого глядача. Малярські уподобання Айзенгавера були занурені у реалізм американського регіонального малярства 1930-х років. Відомий своїми мистецькими амбіціями політичний противник Черчілля Айзенгавер німецький диктатор Адольф Гітлер. Його спадщина — це докладно виконані рисунки тушем з майже готичною суворістю і неприхованим бажанням довести свою правоту найбільшою ймовірністю передачі архітектурних деталей, поправністю лінійної перспективи. Кожний його рисунок це іспит зрілості з намаганням отримати задовільну оцінку.

Якою ж незрівняльною неспретенсією в товаристві „великих аматорів“ дижахот малярські спроби Володимира Винниченка!

Правду кажучи, мабуть, під враженням Винниченкової бурхливої біографії я сподівався побачити щось цілком іншого, поспішаючи на виставку його картин, влаштувану з нагоди святкування сторіччя з дня народження письменника, в приміщенні Української Вільної Академії Наук в Нью Йорку в квітні-травні

біжучого року. Ця настороженість можливо також є вислідом багаторічного, часто безпідставного і несправедливого, свідомого і несвідомого п'ятування Володимира Винниченка.

Вироблена уява про Винниченка-людину гостро різнилась від враження, яке створює про себе картини Винниченка-малюва. У них немає драматичного показування, хвилюючих змін і повального тону. Натомість Винниченко так, як Черчілля явно насолоджується дією малювання. Це особливо помітне в пейзажах. Вони справжні портрети Винниченкового захоплення природою, шукання у ній заспокоєння туті за універсальним правом порядком, мирним співжиттям, зрівноваженим буттям. Звичайно картинам надано назви — „Провансальський пейзаж“, „Красвид на Рів'єрі“, „Паризьке передмістя“, „Пролів на Сені“, „Острів Леван“ тощо. Але, у грізні речей, вони мало чим різняться поміж собою. Скрізь зрівняне насичення кольорити, співжиття дрібних мазків компліментарних півтонів. Немов усе занурене у імлі гармонійності. Навіть „Український красвид“, єдина, очевидно, намальована з уяви картина, надхнена цією ж мрійливістю. Немає контрастів, немає пестрих кольорів.

Невже у такий спосіб Винниченко втілює у малярство свій „Конкордизм“?

Тяжко визначити чи Винниченкова образотворча уява творила його змальовування образів у літературних творках словами, чи хист спостережливості письменника заставляв його описувати природу на картинах фарбами. І тут, і там масмо до діла з цим самим Винниченком — майстром красвиди. Навіть натюрморти трактує він нечаче красвиди без конструктивізму предмету.

Дивує лише, що на картинах Винниченка відсутні люди, характерами яких так багаті його літературні твори. Чи не проявилось у знехтуванні людей в його образотворчому мистецтві розчарування Винниченка в людях, для яких він присвятив своє життя і які так жорстоко від нього відвернулися?

Винниченко-малюв маловідомий. На цю тему появилось усього кілька статтів — Миколи Глушенка, Святослава Гордінського і Григорія Костюка. Проте співкування

Винниченка з образотворчим мистецтвом давнє. Спростовуючи здогади про його початки, визначені Глушенком і Гордінським, вказуючи на записки у Винниченковому щоденнику, Григорій Костюк стверджує, що вже 1916 року Винниченко малював портрет українського політичного діяча Лева Йосиповича Юркевича, тобто у час праці над романом „Записки киригача Мейстофеля“ в Москві. Мабуть і ця дата залишиться для майбутніх дослідників лише визначенням етапу, бо жаден малюв не починає від поважного портрету, який вимагає чимало досвіду. А таке знання портретування Винниченко мав. Про це свідчить пізніший, бо датований 1929 роком, „Портрет дружини“ письменника Розалії Яківи. Цікаво згадати, що Євген Бачинський у своїх споминах про українських мистців у Парижі розказує про Винниченка члена-основника „артистичної секції“ посталої у квітні 1909 року при Українській Громаді в Парижі. Очевидно почав малювати ще за молодих літ.

Все так треба погодитися зі спостереженням усіх авторів, що знайомство Винниченка в Берліні 1922 року з молодим мистцем Миколою Глушенком, а пізніше доволити з ним приязнь, мали поважний вплив на формування Винниченкових малярських уподобань і на рішення систематично займатися малюванням. Ця розбуджена пристрасть уже не покидала Винниченка до останніх днів його життя. Микола Глушенко, уродженець старовинного запорізького зимовника Новоселівки над річкою Самарою (тепер Новомосковськ) під час зустрічі з Винниченком студіював у Берлінській Академії Мистецтв.

Його малярство коливалось між неокласицизмом і об'єктивним експресіонізмом. Винниченко, завдячуючи своїм знайомствам, багато допоміг Глушенкові у його мистецькій кар'єрі. Найбільше плодотворні роки малярства Винниченка зв'язані з мандрівками разом з Глушенком поза Париж, де вони разом змальовували привабливу природу півдня Франції. Іхне малярське спілкування обірвалося 1936 року, коли Глушенко повернувся в Україну і поселився на постійно в Києві. З років приязні залишилися знаменитий портрет Винниченка пензля Миколи Глушенка.

Частиє приписування маляра Винниченка до „Еколі де Пари“, тобто до „паризької школи“ не робить йому прислуги. У сучасній мистецькій термінології „Еколі де Пари“ значить не більше як окреслення тих малярів, які без особливого внеску працювали в Парижі від 1914 року в післякубістичних стилях. Париж на очах Винниченка виростив ряд важливих течій модерного мистецтва, серед яких фовізм і кубізм заняли передові позиції. „Паризьке передмістя“ 1928 року і „Хутір Закуток“ 1936 року, найдавніша і найновіша його картини, що замкають виставлену збірку картин в УВАН, не зраджують якогонебудь Винниченкового зацікавлення новими мистецькими шуканнями. Лише дві картини вказують на спроби використання Винниченком стилевих здобутків його попередників. Винниченків „Вітер“ 1932 року нагадує Ван Гога і „Виймання колючки“ 1933 року Гогена. Як відомо Ван Гог помер ще 1890 року, а Гоген 1903 року. Увесь цей час Винниченко лишається вірний реалізму. Правда, Винниченків реалізм післяімпресіоністичний. Інакше бути не могло — імпресіонізм вніс у малярство нове примінення кольору з небувалою досі ефективністю. Цим імпресіонізм підніс ще на один ступінь розвиток реалізму.

Чи не більше доцільно було б говорити про Винниченка, як талановитого „людину Ренесансу“ — письменника, драматурга, філософа і політичного діяча, яка не зважаючи на всю ту інтенсивну творчу діяльність ще почувала потребу образотворчого вислову? Тоді, навіть якщо не можна розглядати його малярства нагорі, серед корифеїв і поминути його кольористичні досягнення, все ще Винниченкові картини становитимуть собою унікальну цінність як автограми неперсичної людини! У кожному разі, яке майбутнє цих великих щинощів?

1934 року Винниченко виставляв три картини на ІУ виставі Асоціації Українських Незалежних Мистців (АНУМ) у Львові. Десь коротко перед останньою війною у Детройті мала проходити виставка Винниченка з близько сорок картинами. З нагоди першої посмертної виставки Винниченка в УВАН в Нью Йорку в квітні-травні 1962 року Григорій Костюк писав, що мається на обліку (Закінчення на стор. 5)

Шостий Український фестиваль відбудеться 31-го травня в Нью-Джерсі

Картерет, Нью-Джерсі. — Понад три тисячі квитків із загальною ціною п'яти тисяч на концерт 6-го Українського фестивалю, який відбудеться в суботу, 31-го травня, в Гарден Стейт Арте Центрі в Голмделі, Н. Дж., вже були розпродані з кінцем квітня.

Про це звітував на сходинах фестивального комітету, які відбулися в середу, 23-го квітня, в Картереті, Михайло Іванів — заступник голови фестивального комітету в зарплаті розпродажу квитків. Рівнож звітували про проблему роботи і підготовки всі члени комітету, яких є коло 25.

Фестивальний комітет, що його очолює Остап Якубович, працює інтенсивно над різними аспектами цілоденної програми, початок якої намечений на 11-ту годину вечора.

Виступи українських молодіжних ансамблів у конкурсі молодих талантів, виступи „Іскри“ — популярної молоді оркестри з Нью-Йоркської околиці, і Соні Гурал з її ляльковим театром і мистецькі виставки заповнять денну частину фестивального програми. Українські виробники і сцени будуть у розпорядку впродовж цілого дня.

Велика мистецька програма, в рамках якої виступлять кращі українські артисти й ансамблі з США і Канади, розпочнеться в 4-й годині по полудні на великій сцені амфітеатру. Мистецьким оформленням програми займатиметься Ярослав Семчишин, який рівнож буде конференсь-вечірньої програми.

У вечірній програмі виступатимуть: Едвард Іванко — відомий український співак і артист, який виступав на Бродвеї, в Стетфордському театрі, на власній телевізійній програмі в Канаді і який у 1979 році випустив платівку українських пісень „Дарую пісню цю“; Ірена Вельга — молода співачка меццо — сопрано, яка виграла багато нагород за

На з'їзд колишніх учнів української гімназії в Регенсбурзі

В суботу й неділю 24-26-го травня ц.р. відбудеться на Союзі Третій товаришів з'їзд колишніх учнів і учениць української гімназії в таборі Анггофер-зіллонг під Регенсбургом у Баварії (Німеччина). Цей великий табір існував від 21-го жовтня 1945 року до кінця 1945 року і мав на початку 1947 року понад шість тисяч мешканців, з того 4,665 українців. Першим посидимком був мр В. Зайц, потім інж. А. Артимович, д-р Я. Сербин (був найдовше), д-р П. Балей, мр І. Базарко та інші. Головними Ради української оселі були, проф. М. Іваненко, інж. Н. Артимович і В. Футала. Українська життя розвивалося буйно на всіх ділянках, від церковного — до спортового. Була народна школа під керівництвом дир. Ю. Теодоровича, гімназія (дир. Микола Величко), торговельна гімназія (музична школа — дир. І. Повалячек), численні фахові школи й курси, Український Технічно-Господарський Інститут (УТГІ). Було Українське видавництво під керівництвом дир. Л. Колодинського, що видавало цілі книжки, м.ін., твори В. Стефаніка, Історію УПА й інше. Автор цих рядків видавав тижневик „Вісник оселі“ та віддавав щотижня „Живу газету“, запрошуючи визначних людей з усіх ділянок і груп, місцевих і гостей. Простора зала оселі була завжди пореповнена, особливо, коли виступали артисти. В таборі був репрезентативний хор і симфонічна оркестра під керівництвом В. Гаврилєнка, чоловічий хор „Сурма“ під проводом проф. О. Плешкевича, жіночий хор під проводом Олени Кокотинської, мішаний хор гімназії під керівництвом проф. Павловського, дитячий хор під керівництвом Я. Яримовича, студентський хор під проводом В. Корчинського.

Іван Дурбак

Відзначення 50-ліття Богословської Академії у Львові

Святочне відзначення 50-річного ювілею Богословської Академії у Львові відбудеться в Торонто, Канада, в днях — четвер, п'ятниця, субота й неділя — 5, 6, 7, 8-го червня ц.р. за благословенням її основника й першого Ректора Блаженішого Патріарха Йосифа під протекторатом святочного комітету Владик Кир Ізидора Борсєцького, Кир Івана Прашка, Кир Мисрослава Любачського, о. д-ра Івана Гиньоха і о. митра Петра Хомина з такою програмою:

Четвер 5-го червня: в залі парафії св. Миколая в Торонто під адресою 4, Belwoods Ave. Toronto, Ont. M6J 2P4; Tel.: (416) 364-8513. Від год. 11-ої ранку реєстрація учасників і гостей. В той же залі буде відбуватися ціла академічна програма — доповіді, реферати, дискусії в четвер, п'ятницю та суботу. Теми академічної програми і презентації будуть проголошені в наступному комунікаті.

В суботу 7-го червня о годині 10:30 ранку Архирейська свята Літургія в наміренні всіх померлих Архирей, Отців-професорів та абсолютних Богословської Академії. Спільний обід після Богослуження: зустріч з гостями й родинами, спільна фотознімка.

До численної участі у ювілейних святкуваннях 50-річчя Богословської Академії запрошує учасників і гостей — Ціловий комітет святкування.

О. Іван Гаврилук

Великдень у Глен Спей

В житті української католицької громади в Глен Спей, Н. Й., зайшла основна зміна, а радше дві зміни: перше — вона стала повноправною парохією, бо досі це була місійна станиця, а друге — по кількох десятиліттях існування вона дістала постійного пароха о. Богдана Скаска.

Отець Богдан Скаска, абсолютний Богословської Академії у Львові, дивізійник, завжди разом з дружиною активний у суспільно-громадському житті, від минулого року постійний мешканець українського села в Глен Спей, недавно був висвячений Стенфордським Владикою Кир Василем Лостеном на дякона, а після кількох тижнів у Римі — Патріархом Кир Йосифом Сліпим, його колишнім ректором, на священника. З першого квітня ц.р. Стенфордський Владика призначив його парохом новоствореної парохії.

Новий парох не мав ще багато часу привикнути до нової ситуації, а вже прийшов Страшний Тиждень і Великдень. Декому могло здаватися, що цей святковий час, вимогливий і тяжкий навіть для довіреного священника, справляв труднощі новому пароху. Треба одначе ствердити, що о. Скаска справився зі своїм першим Великденем як священник блискуче, можна сказати, як правдивий ветеран. Програма відправ, сповідей, виставлення Плащаниці та самих Великодніх відправ була загалом дуже точно опрацьована й виконана точно без ніяких відхилень.

Не забув новий парох у тому гарному часі й про хворих у шпиталі, хворих і старших по домах. Усіх їх він відвідав з Найсвятішими Тайнами та словом потіхи й розради з нагоди Великдня.

Щоб ближче познайомитися зі своїми парохіями, з їхніми проблемами та з проблемами села, о. Богдан заповів, що відвідає всі родини в селі. Цей план він вже почав здійснювати.

Обережний перший тиждень душпастирства о. Богдана Скаска, мимо-вільно приходив на гадку наш типовий священник — парох — суспільний передовик і старший по домах. Усіх їх він відвідав з Найсвятішими Тайнами та словом потіхи й розради з нагоди Великдня.

Аполінарій Осадца

Право на відклик до адміністрації Соціального Забезпечення

Коли заява на призначення непрацездатності була відкинута, прохач може вимагати перегляду його подання спеціальною секцією адміністрації Соціального Забезпечення. Додаткові докази подаються для перегляду, спеціальна секція переглядає попередні докази, а також і нові. Кінцевий крок — апеляція до апеляційної ради. Сюди апілянт мусить з'явитися особисто, може привести свідків і принести інші докази, що допоможуть довести його непрацездатність. Прав користуватися Соціальним Забезпеченням можна також добуватися від федерального суду, коли прохач вичерпав всі адміністративні дороги й можливості.

Чималу кількість відкинутих адміністрацією СЗ подань, позитивно полаго-

Микола Шинто

Загальні збори Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч“ в Нью-Йорку

В неділю 2-го березня відбулися в головній залі Українського Народного Дому в Нью-Йорку 29-ті загальні збори Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч“ в Нью-Йорку з участю 596 осіб управнених до голосу. Збори відкрив і ними кермував президент „Самопоміч“ адв. Роман Гуглевич.

Після молитви, що її провів о. д-р Володимир Гавліч, ЧСВВ, вшанування померлих членів і прийняття протоколу з попередніх загальних зборів, що його відчитав секретар інж. Іван Гурик, приступлено до звітування.

Президент адв. Роман Гуглевич дав у своєму слові образ росту та користей „Самопоміч“ в Нью-Йорку — першої й найстаршої української кредитової кооперативи на землі Вашингтона, — що була твором гуртка ідейних і довірливих кооператорів рідних наших земель під проводом бл. п. Гіларія Ольхового, яка за час свого існування розрослася в могутню фінансову установу з майном у сумі \$27,112,985.00 на кінець 1979 року, ошадностями в сумі \$25,283,630.04 та резервним фондом у висоті \$1,311,222.97.

Якого розмаху досягнула наша кредитівка „Самопоміч“ у Нью-Йорку та які великі користі мали з неї її члени й наша громада, свідчить те, що хоч би те, що за час їїснування: а) уклалося позичок на суму \$55,873,736.14; б) виплачено членам дивідендів в сумі \$7,933,195.07; в) виплачено родинам померлих членів з титулу зовсім безплатного для членів життєвого забезпечення суму \$232,433.58; г) підписано членам їхні несплатні в хвилині їх смерті позички в сумі \$271,651.07 з титулу також зовсім безплатного для членів життєвого забезпечення позичок на випадок смерті чи сталої непрацездатності позичаючих; г) виплачено великі суми дотаций для шкіл, молодіжних та інших наших організацій.

Хоч останній рік був роком труднощів у господарчому житті Америки та складної й несповної фінансової ситуації, наша кредитівка „Самопоміч“ у Нью-Йорку провела рік з позитивними підсумками і була в спроможності: а) підвищити безплатне життєве забезпечення для своїх членів з \$1,000.00 до \$2,000.00; б) підвищити дивіденду від ошадностей з 6¼% до 7%; в) уклати позичок на суму \$4,260,257.89 дол., коли багато з банків були примушені значно обмежити, а то й припинити уділювання позичок; г) відкрити нові роди ошадностей вкладів, зокрема на 30 місяців з 12% опроцентуванням, г) виплатити субсидії для наших шкіл, зокрема Академії св. Юра в Нью-Йорку, молодіжних та інших організацій в сумі \$30,018.38 та помімо того здатнувати рахунок прихильності розходів за 1979 рік з чистою надвишкою у сумі \$217,525.20, себто на \$44,740.23 з підвищенням у порівнянні з попереднім роком.

Це наочний доказ правдивості, незвичайно дбайливості господарчому грошем за відвідувачів органами нашої кредитівки, „Самопоміч“. Знову ж така господарка була можливою завдяки тому, що в складі керівних органів були люди з відповідним професійним знанням і досвідом, потрібним для праці в такій установі, та відсутність взятого на себе обов'язку й відповідальності.

Д-р Іван Флис, секретар і правний дорадник кредитівки „Самопоміч“, склав звіт про небувалу подію за час їїснування, а саме — заскарження до суду кредитівки „Самопоміч“ у Нью-Йорку, Валентина Морозом, якому, як відомо, кредитівка виплатила спеціальну допомогу в сумі \$2,250.00 на кошти спрощення його дружини, сина та батька до Америки. Валентина Мороз закінчує кредитівку: а) підписання його підпису на зворотній сторінці реєстраційної карти з дня 12-го травня 1979 року й перероблення його індивідуального konta на conto спільне з його дружиною Раїсою Мороз, б) неправне виплатлення його дружині суми \$2,000.00 та в) неправне стримання виплати всієї суми з того konta до його рук, — причому він, не виключив судового вирішення справи й сам пересуджуючи справу, поширював твердження, немов би то суддя мав заявити, що його підпис був в дійсності пофальшований та що й експертиза це потвердила.

Д-р Іван Флис представив дійсний стан речей, який показував, що: а) відкриті в день 12-го травня 1979 року conto було подумане сторонами як приватне спільне conto Валентина та Раїси Мороз, на яке було можна депонувати всі пожертви осіб, що забажали б допомогти родині Морозів, та яким мали право диспонувати Валентина Мороз або його дружина Раїса Мороз, б) неправдою є, начебто підпис Валентина Мороза під реєстраційною картою з дня 12-го травня 1979 року, в) неправдою є, начебто суддя мав висловитися, що той підпис пофальшований і що експертиза це потвердила, г) навіпак, суддя висловившись зовсім інше, а саме: ствердив ідентичність підписів Валентина Мороза на першій і другій сторінці реєстраційної карти з дня 12-го травня 1979 р.г) таку ж ідентичність потвердила експертиза знавця, д) Раїса Мороз вибрала зі спірного konta \$2,000.00 для відкриття окремого konta для забезпечення життєвого забезпечення, будучи повноправним членом спірного konta, е) скарбник кредитівки був зобов'язаний стримати якінебудь виплати зі спірного konta, коли адвокат Раїси Мороз подав кредитівці листа з вимогою такого здержання, роблячи Дирекцію кредитівки відповідальною за евентуальну шкоду, яку в противному разі понесла б Раїса Мороз, яка піднесла претензії до спільного konta, ж) справа ще досі не вирішена й спірне conto буде заморожене згідно із законом аж до часу, поки суд не видасть відповідного доручення в тій справі.

Вкінці забрав голою скарбник і керівник бюро кредитової кооперативи „Самопоміч“ у Нью-Йорку інж. Роман Раковський, який, покладаючись на друкований звіт, що був розданий усім присутнім, дав додаткові висвітлення до окремих позицій звіту. Під кінець він заявив, що це його останній звіт, бо він переходить на відпочинок після 29-річної праці в кредитівці.

В імені Кредитового комітету звітнував його голова адв. Іван Тершаковець, подаючи, що Кредитивний комітет, в склад якого ще входив інж. Осип Бурочко і Тиміш Шевчук, схвалив був 466 позичок у 1979 році на суму \$4,323,080.00, з яких 70 позичок на суму \$2,890,623.00 було забезпечено гіпотечкою на реальність. Ухвалено між іншим 52 студентські позички на суму \$133,138.00, за які рунити Федеральний Уряд через Нью-Йорк Стейт Едукашн Сервіс Корпорешн.

В імені Контрольної комісії звітнував її голова д-р Іван Сербан, що комісія, в склад якої ще входили Богдан

Фостяк, мр Орест Глют, мр Ярослав Оберішн та Ярослав Черник — перманентно переглядала що-крийсь час усі книги та супровідні документи кредитівки й ствердила правильну господарку й правильне книговедедя. Усі звіти Дирекції згідні з дійсним станом, що його виявляють книги та супровідні документи.

Після того забрав голос представник Централі Українських Кооператив Америки голова Екзекутиви ЦУКА інж. Дмитро Гигорчук, висловлюючи признання завідувачим органам кредитової кооперативи „Самопоміч“ у Нью-Йорку за їхню працю, вкладену в розбудову української кооперативної позитивної виследи їхньої праці.

У відкритті після того дискусії першим зголосився Богдан Качор у справі, що її зферував був д-р Іван Флис, і, не подаючи ніяких конкретних фактів, обмежився тільки доголосовно-го заперечення правдивості стану речей, що його подав був д-р Іван Флис. Михайло Шпонтак ставив під запит право Ради Директорів до звільнення зі служби в кредитівці Богдана Качора та вимагав подати конкретні причини того звільнення. Коли ж д-р Іван Флис заявив готовість це зробити, бо має готовий у тій справі елораб, хоч не хотів би те публічно робити зі шкодою для Богдана Качора, Михайло Шпонтак відтягнув своє домагання. Забирали ще голос у дискусії Михайло Лучов (брак англійських статей у журналі „Наш Світ“), Володимир Салак (справа позичок), Роман Крупка (справа спеціальної резерви для евентуальних втрат на інвестиції), адв. Онуфрій Германюк, Віталій Лехтер, Степан Овсак, Михайло Кавчак та Іван Гідей. Усім їм дали задовільні висвітлення д-р Іван Флис чи адв. Роман Гуглевич.

З черги після уділення абсолюторії членам Ради Директорів та Кредитового комітету, згідно з внеском Контрольної комісії, приступлено до вибору трьох членів Ради Директорів та одного члена Кредитового комітету. Предсідник зборів виявив, що зі складу Ради Директорів, що діяла в останньому році в складі: адв. Роман Гуглевич — президент, інж. Іван Гурик — заступник президента та укр.райономовний секретар, інж. Любомир Зелік — другий заступник президента, д-р Іван Флис — секретар і правний дорадник, інж. Роман Раковський — скарбник, д-р Богдан Кекіш — референт інвестицій і мр Ярослав Оберішн, Микола Ганушак та Іван Винник; вибувають цього року: адв. Роман Гуглевич, інж. Роман Раковський і д-р Богдан Кекіш, а з Кредитового комітету вибуває адв. Іван Тершаковець.

Згідно з приписами статуту покликанню була президентом окрема номінаційна комісія в складі радника Богдана Ластовецького, Стефи Косович та мгра Осипа Гуляка. Ця комісія має запропонувати зборам кандидатів на порожні місця.

В імені згаданої комісії зголосив рад. Богдан Ластовецький як її голова, кандидатур до Ради Директорів адв. Романа Гуглевича, д-р Богдана Кекіша та мгра Ореста Глюта, а до Кредитового комітету адв. Івана Тершаковця.

Тоді на запит предсідника зголосив зі залі Григорій Цербий іншу лису кандидатур до Ради Директорів, що обіймали: д-ра Богдана Кекіша, що вже був запропонований номінаційною комісією, мгра Євгена Гановського та Євгенію Кузьмович. Знову ж Степан Крижанівський запропонував до складу Ради Директорів інж. Романа Раковського, який у тому місці заявив, що кандидатуру приймає. В обличчі того предсідник зборів, згідно з приписами статуту, зарядив тайне голосування при допомозі карток до урни, а для переведення голосування та підчислення голосів покликанню окрему комісію в складі: д-р Івана Флиса як голови комісії, та членів — Лесі Кіршак, Ярослава Черника, Ореста Мушкевича та Павла Літелло.

Після перерви, що її предсідник зарядив для переселення голосів, і яку присутні мали змогу використати на перекуску, приготувану Дирекцією кредитівки, голова номінаційної комісії д-р Іван Флис проголосив вислід голосування як слідує: 1) д-р Богдан Кекіш, що був зголошений обома сторонами — 545 голосів, 2) адв. Роман Гуглевич — 322, 3) мр Орест Глют — 284, 4) мр Євген Гановський — 243, 5) Євгенія Кузьмович — 237, а 6) інж. Роман Раковський — 67.

Через те були обрані до складу Ради Директорів на час трьох років: д-р Богдан Кекіш, адв. Роман Гуглевич та мр Орест Глют, а до Кредитового комітету адв. Іван Тершаковець, як одинокий зголошений кандидат на той пост.

В додатку до того предсідник зборів вручив в імені Ради Директорів уступаючи му зі складу Ради Директорів

Пародія христин в Україні

Київ. — У Васильківській центральній районній лікарні реєструють новонароджених за... спеціальним ритуалом, до цього служать „ритуальна“ зала, в якій „має червоний прапор... СССР (Чому принаймні не УССР) і цвітуть квіти“.

І ось починають церемонію — „ліне музика“ і на залю входять „уся красива і нарядна“ мати, про записку і одяг якої подбав заряд лікарні, і передає дитинця „почесним батькам“ які враз з урядовими ЗАГС-у спільно сповнюють ритуал, так званий „зв'язин“.

Завідуюча міським ЗАГС-ом промовляє до немовляти: „Живи, малий, щасливо на землі...“.

Вслід за її словами, мабуть, ... для піднесення настрою немовляти, грають „гимни Радянського Союзу“. Тоді — „маленького громадянина Рад нарікають іменем“. А відтак батькам вручають — „дорогу пам'ятку“ — п'ятикутну зірку, на зворотному боці якої є прізвище, ім'я, дата народження дитини. Опісля „почесні батьки“ підписують під „високим і відповідальним своїм правом“ бути малому наставниками, нарівні з рідними батьками, виховувати „справжню людину“.

А в кінці цього „ритуалу“ видають свідоцтво про народження немовляти, „пам'ятний адрес“, а також запрошення, щоб, мовляв, батьки, не призабули відвідувати заняття „Школи сім'ї“. Це лікар, який опікувався новонародженою дитиною, дає вказівки, як супроводжати „дружній“ лікарський персонал лікарні — „в дорогу життя“. І...спектакль закінчений. І релігійне буди-то би не переслідують у Советському Союзі, але, коли є такі „хороші ритуали“ як „зв'язин“, чого ж тоді йти у...церкву.

ЯР. СЛАВУТИЧ ВИСТУПАЄ В ТРЕНТОНІ

У своїй постійній мандрівці „по всіх усядах“, літератор, поет, письменник, педагог, автор шкільних підручників, мовознавець та ще, як захоче його величчя, — Яр. Славутич, завітає в середу, 21-го травня до „столичного міста Трентону“, де на запрошення і старанням місцевого Осередку Праці Уладу Пластунів Сеньорів і дирекції Школи українознавства ім. Ігора Калинина в приміщенні Українського Народного Дому, 477 Джереміа Евено, матиме свій авторський вечір.

У програмі вечора доповідь про літературну творчість Славутича виголосить проф. пл. сен. д-р Лариса Залеська-Онишківська, „Перші Стежі“ й директорка Школи українознавства. Уривки з творчості Яра Славутича читатимуть учні цієї школи, а саме автор обіцяв прочитати уривок з нової поеми про голод в Україні, створений Москвою. Початок зустрічі в 7-й годині вечора.

Інж. Романові Раковському, членові основних, довірливих скарбників та керівників бюро Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч“ у Нью-Йорку почесну грамоту в доказ признання й подяки за його корисну й повну посвятку праці над розбудовою української кооперативної, зокрема над розбудовою „Самопоміч“ в Нью-Йорку. Від Централі українських Кооператив Америки подібне признання та подяку висловив президент ЦУКА інж. Дмитро Григорчук, пропонуючи почесне членство в Раді Директорів кредитівки „Самопоміч“ в Нью-Йорку.

Богдан Качор запропонував надання подібної почесної грамоти бл. д-р Володимир Нестерчук за його заслуги для кредитівки.

Ці внески передано Раді Директорів до вирішення. Після вичерпання денного порядку предсідник подавав усім за присутність і захир збори.

Інж. І. Гурик

Президент наказує спинити стихійний наплив кубинців до ЗСА

Вашингтон, Д.К. — Президент Картер, в намаганні припинити наплив кубинського небажаного елементу до ЗСА і виходу, поміж якими є навіть прохажені, в середу, 14-го травня проголосив нову політику ЗСА щодо емігрантів з Куби, що їх стихійно і без дозволу американських властей прибуло до берегів Флориди за останні три тижні майже сорок тисяч. Президент Картер сказав, що ЗСА стосується суворі заходи, щоб припинити нелегальні транспорти будь-яких кубинців малими човнами, переважно рибальськими та спортивними, як це відбувалося досі, а натомість пропонує безпечне, організоване й методичне перевезення бажаних емігрантів з Куби і громадян до Америки повітряними або морськими транспортними, але тільки після докладної перевірки аплікантів, серед яких першосте матимуть політичні дисиденти, близькі рідні кубинців-американських громадян, і ті кубин-

ці, що були в числі відомих перших десяти тисяч емігрантів, які шукали притулку в перуанській амбасаді в Гавані.

Перевірка цих кубинців має бути переведена ще в самій Кубі, а для цього потрібна співпраця Фіделя Кастра, про яку Президент сказав, що вона ще не заперена. Досі всі спроби регулювати наплив кубинців до ЗСА натрапляли на відмову Кастра, тому американський Уряд не має надто великих надій, що Фіделі Кастро співпрацюватиме тепер.

Кілька годин пізніше по виступі Президента з Сейд-тоу Департаменту було подано, що родинам американських дипломатів на Кубі сказано виходити з Куби через неперемінливу проти-американську агітацію серед місцевого населення. Зведення кількості дипломатичних працівників на Кубі до „абсолютного мінімуму“ є лише тимчасове потягнення для відпущення ситуації.

З КОЛЕКЦІЇ ГЕНРІ ФОРДА II ПРОДАНО 10 ОБРАЗІВ

світової слави маларів на рекордову суму 18,360,000 дол. під час аукціону в Нью Йорку. Образ Ван Гога „Город поета в Арк“ продано за рекордову суму 5,2 мільйона доларів. Гоген „Побережжя у Пульдо“ також закуплено за рекордову суму 2,9 мільйона доларів. Рекорду удостоївся також Сезан, образ якого „Селянин у синій сорочці“ продано за 3,9 мільйона доларів.

Відбулися Загальні збори...

(Закінчення зі стор. 1)

спеціальну плекету і склав графіку за його організації успіхи — 43 нових членів.

В далішому головний організатор закликав присутніх, щоб вони допомагали секретарям у підшукуванні перспектив, і цим допомагали Округу виконати квоту.

Після слова головного організатора приступлено до виборів управи Округу.

АВТОМОБІЛЬНІЙ ІНДУСТРІЯ...

(Закінчення зі стор. 2)

звільняють із праці робітників. Слід тільки вказати на той факт, що з усіх 783,000 робітників, zatrudнених у трьох найбільших фірмах Дженерал Моторс, Форд і Крайслер, досі звільнено 200,000, тобто майже 25 відсотків. У Мічигні, центрі автомобільної індустрії, безробіття зросло до 15 відсотків, тобто вдвічі вище від крайової стопи.

А фірму Крайслер прийшлося рятувати від банкрутства коштом 1,5 бильйона доларів у федеральних фондах.

Однак постійне вказування на брак пального, не беручи до уваги інших аспектів цієї серйозної проблеми, це самообман і втеча від проблеми. І в цьому власне вина продуцентів автомобілів. Не зуміли вони витягнути відповідних конвенцій з лекції ранніх 1960-их років, коли на американському шосе почали появлятися т. зв. „фольксвагени“ західнонімецького виробу, які з бігом часу зробили поважні тріщини в американському ринку збуту. Не навчилися нічого американські продуценти з першої енергетичної кризи в 1973-1974 роках, не достосувалися вони до вимог покупців і шлово суспільства, а на швидку руку запляновані і продукуювані ними малі автомобілі не витримували суперництва з японськими, німецькими і шведськими як під оглядом якості, так і ціни.

Слід пригадати, що в цьому відношенні головну роль відіграв Конгрес ЗСА, установа, встравання якої у приватний сектор

Замість повідомлення про вичинах наших дітей

Д-р МАРТИ КУЗЬМОВИЧ

Д-ра ОЛЕКСІЯ ЦЕНКА

що відбулось в церкві Христа Царя у Філадельфії, у дні 9-го травня 1980 р., і в подальшій Зарванській Матері Божій за одержані паски — складаємо спідуючі жертви:

1,500 дол. — на Інститут Липинського по 1,000 дол. — на церкву св. Родина у Вашингтоні, Енциклопедію Українства, Український Інститут в Гарварді; 500 дол. — на Український Вільний Університет, і по 100 дол. — на „Плоский Шлях“, Музей СВА, „Український Історик“ і Літературний Фонд ім. І. Франка в Чикаго

ВОЛОДИМИРА І МИКОЛА ЦЕНКО

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ЛОНДОН ВІДЗНАЧИВ СТОЛІТТЯ НАРОДЖЕННЯ ЛЕОНТОВИЧА

Лондон, Канада. — Місто Лондон в Онтаріо відзначило століття народження композитора Миколи Леонтовича. 16-го березня ц.р. по обіді в Українському Культурному Центрі Лондону відбулася доповідь п. Оксана Бригун-Соколик про життя та творчість композитора та про долю його творів по його смерті.

Гостю з Торонто представила тепло присутнім, від Українського Культурного Центру, поетка Леся Храплива-Шур. Цікава доповідь була ілюстрована фотографіями та уривками музичних творів композитора і викликала жваву дискусію.

Д-Р МИХАЙЛО СНИГУРОВИЧ...

(Закінчення зі стор. 1)

Відділи Округу за 1979 рік приєднали 69 членів, виконуючи свою квоту лише на 47,5 відсотка.

Найбільше членів приєднали: Т. Слівінський — 25 членів, І. Телюк — 13 членів, С. Кравець — 8 членів, П. Пилипець — 6 членів, решта по кілька членів. Було сім Відділів, які не виявили ніякої організаційної діяльності. Голова підкреслює, що він був завжди готовий допомогти кожному секретареві, як той до нього звертався. Він також уважає, що всяка „шептана пропаганда“ проти УНСоюзу шкідлива, бо Союз — незаступима організація, одиниця українського суспільства на еміграції. Свій звіт голова закінчив подякою для всіх, які співпрацювали.

Секретар Т. Слівінський, зрештешу кореспонденцію Округу, а касир В. Добчанський подав фінансовий звіт на день 31-го грудня 1979 року. Стан каси вийшов 402,00 дол. Касир при цьому звернувся до присутніх, щоб усі вирішили свої оподаткування від Відділів.

За контрольну комісію звітвав В. Василенко, стверджуючи задовільний стан праці управи Округу-но-ко-місії.

В дискусії над звітами забирали слово: Г. Гіна, В. Василенко, Т. Мельник і інші, зокрема звертаючи увагу на брак організаторів в Округу, що спричинило малу кількість нових членів.

На пропозицію В. Василенка перевести управу в такому складі: д-р М. Снігурович — голова, Д. Несторчук — заступник голови, Т. Слівінський — секретар, В. Добчанський — касир; відповіли — В. Романишин і Тарасюк.

Контрольна комісія: В. Василенко, Г. Гіна і С. Михайлишин.

Після вибору нової управи проф. І. Телюк, головний контролер УНС, вивідав головного передсідника д-ра І. Фіса, який не міг прийти, й у своїй короткій доповіді накреслив в першу чергу принципи, на яких побудована кожна економічно-суспільна організація, зокрема така, як Український Народний Союз, як рівноправний до відома теперішньої маючої стан на підставі недавньої переведеної контролю. Майно Союзу постійно вказує зріст: на день

МАЛЯР ВИННИЧЕНО...

(Закінчення зі стор. 2)

біля сотні його картин. Після 18-ти літ, на біжучій виставі в УВАН, влаштований цими самими організаціями, виставлено всього 28 картин. У чому справа такого чисельного зубожіння? Нам вияснили, що через пошкодження безпощадністю часу, тобто температурою і вологістю, більшість праць Винниченка без відповідної реставрації, не надася до публічного показу.

Виникає питання — як зберегти наш мистецький надбання у загальному, а зокрема малювську спадщину Винниченка?

Під сучасну пору ми не маємо відповідних сховищ-музєв, у яких можна зберховувати велику кількість надбання нашої культури й історії. Але, навіть коли ми спроможемося на таке місце, то треба поважно застановитися чи у теперішній непевний час доцільно творити таке сховище в одному місці. Михайло Черешньовський, голова Об'єднання Мистців України в Америці (ОМУА), розмовляючи на цю тему, висунув цікаву, хоча дуже скрайню думку — зорганізувати виставку-випродаж малюнків Винниченка. Для покупців картина роботи видатної історичної особи, якою безперечно був Винниченко, стала б родинною реліквією, яку старанно берегли б з роду в рід. За виручені гроші видати монографію Винниченка з кольоровими репродукціями і переліком праць із зазначенням, де і в кого знаходиться картина. Схильність до такої розважки висловив також голова Винницької Комісії при УВАН Григорій Костюк.

Тах чи інакше треба застановитися над збереженням малювської спадщини Володимира Винниченка і не тільки Винниченка!

ПРОФ. Я. СЛАВУТИЧ ВИСТУПИТЬ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк, Н.Й. — Проф. Я.р. Славутич матиме доповідь на тему „Рейди УПА“ у великій залі Дому УВФронту в Нью Йорку, при 1362-га есеню, у неділю, 18-го травня ц.р. Цей вечір, що його влаштує 2-ий Відділ ОО-ЧСУ, присвячений Генералові Тарасові Чуприні-Шухевичеві. Початок доповіді о год. 5-й по полудні.

Переворот військовиків...

(Закінчення зі стор. 1)

здоров'ю і далі кермує урядом.

Переворот попередила димісія генерала Ойто Ойока, що її перевів президент Бінаїса для „збереження державної безпеки і єдності нації“. Генерал був відомим прихильником давнішого президента. Мільтона Оботе, якого скинув також при допомозі державного перевороту диктатор Амін. Диктатора Аміна, як відомо, скинули недавно при мілітарній допомозі сусідньої Танзанії. Диктатор Амін розпочав був збройний конфлікт нападом на Танзанію, в якому він повністю програв. Де перебуває тепер Амін невідомо. Згідно з різними інформаціями він побував у різних арабських державах, а останньо мав поселитися напостійно в

Лівії. Лівійський лідер, полк. Кадафі, підтримував Аміна фінансово, а коли військові відділи Танзанії виступили збройно проти Аміна, тоді лівійські частини взяли участь у боротьбі по боці Аміна. Однак це йому не допомогло, бо лівійці виявили неособливі вояками, а їхню командування було зовсім некомпетентним.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває колишній президент Уганди Оботе.

В Уганді перебував ще велика частина експедиційного корпусу Танзанії, склад якого попередньо нараховував двадцять тисяч вояків, а після виникнення непорозуміння із населенням Уганди, зменшився до приблизно десяти тисяч. У Танзанії також перебуває

Фундація УВУ проголошує стипендії на літній семестр 1980

Фортеця нашої вітної науки, Український Вільний Університет — УВУ вже майже шістьдесят років веде аудиторних навчання на факультетах філософії та права і суспільно-економічних наук. На протязі свого існування в складі професорів УВУ бачимо таких світових української науки, як Дмитро Антонович, Леонід Білецький, Ст. Дністрянський, Дмитро Дорошенко, О. А. Волошин, Ів. Горбачевський, Ол. Колеса, В. Васильєв, Г. Ващенко, П. Зайцев, З. Кузеля, К. Лоский, І. Мірчук, Ст. Рудницький, Ол. Лотоцький, П. Курінін, Ю. Панейко, Н. Полонська-Василенко, Ст. Смоль Стоцький та багато інших.

Сьогодні професорська колегія УВУ складається із понад 90 професорів, які працюють в університетах Америки, Англії, Бразилії, Голландії, Канади, Німеччині і Франції. Ми свідомі того, що заповнюємо наші існуючі як окремої нації та заповнюємо наші майбутні світової науки є напів молодих науковців, вихованих на традиціях і в дусі української науки та українського патріотизму. Щоб хоч частинно допомогти вихованню наших молодих науковців, Фундація УВУ із своїх постійних і одноразових стипендій фондів проголошує — на літній семестр 1980 — наступні стипендії для студентів і науковців:

1. **Стипендія фонду м.р. Марії та д-ра Степана Глизи:** Одна стипендія на студії української науки та суспільно-економічних наук, призначена для докторанта або дослідника-науковця.
2. **Стипендія фонду Надії та Миколи Новаків:** Одна стипендія на студії української проблематики в діаспорі, а передусім української проблематики в Америці.
3. **Стипендія фонду Фундації Українського Вільного Університету:** дві стипендії для студентів, які вписалися на курси української історії та слов'янської цивілізації (т. зв. „Європа проект“, 1980), які встановлює УВУ спільно із Рокленд-коледжем і Рокленд-університетом Нью-Йорку; або на курси політичних наук, зокрема історії української політичної думки та української мови (т. зв. „Мюнхенський проект“), які встановлює УВУ спільно з Центральним Мічиганським університетом.
4. **Стипендія фонду ім. св. п. д-ра Михайла Соосновського:** одна стипендія для студента або дослідника проблем сучасної України чи української діаспори.
5. **Стипендія фонду ім. св. п. проф. д-ра Василя Степюка:** колишнього професора УВУ: одна стипендія на студії українистики (мова, література, філософія).
6. **Стипендія фонду ім. св. п. Осипа Вольного:** одна стипендія на студії українистики, зокрема української культури.
7. **Стипендія фонду маестра Олександра і Марії Канюків:** одна стипендія, зокрема мистецтва, на студії української культури.

8. **Стипендія фонду ім. св. п. проф. д-ра Костя Кисельовського:** колишнього професора УВУ: одна стипендія на педагогічні курси.

9. **Стипендія фонду ім. св. п. Богдана Л. Сидора Чортківського:** одна стипендія на студії українистики, зокрема педагогічні курси.

Стипендії будуть уделені на основі фінансової потреби, академічних досягнень, обсягу, як і активності в національно-громадській праці. Стипендії призначені на оплату літніх семестрів на УВУ на оплату спеціальних програм, зокрема спонзорованих спільно із чужими університетами, та на допомогу дослідникам і науковцям.

Літні семестри і програми триватимуть цього року між 1-им липнем і 29-им серпнем.

Подання на стипендії з світлиною, життєписом, посвідками академічних успіхів і національно-громадської праці, просимо надсилати до кінця червня 1980 р. на адресу Фундації.

З нагоди проголошення дванадцяти стипендій на літній семестр 1980 року в УВУ з вдячністю хочемо повідомити українську спільноту, що і минулого року Фундація дала десять стипендій, які пожертвували українські установи або приватні особи, про що було проголошено в пресі у всіх краях нашої діаспори. Минулої стипендії фонди за винятком двох були одноразові. Цього року Фундація вже має шість постійних стипендій фондів — ПСФ і це є великий осяг.

Одноразовий фонд (стипендія) є тоді, коли жертвodawець пожертвує одноразово 350.00 дол., тобто вартість семестральної оплати.

Постійний Стипендіяльний фонд є тоді, коли жертвodawець (особа, родина, організація чи установа) здекларує і впалять разом чи ратами 5.000.00 дол. або більше на Стипендіяльний фонд Фундації.

ПСФ названий іменем жертвodawця або носить назву згідно з його бажанням. Тільки з відсотків щорічно дається стипендія на відповідні студії згідно з бажанням жертвodawця, а капітал залишається нерухомию. Така стипендія є вічною, тобто існує так довго, як довго існуватиме УВУ або інші наукові чи релігійні установи в діаспорі.

З уваги на важливу місію, яку виконує Український Вільний Університет для української науки, Фундація УВУ звертається із закликом і проханням до українських організацій, установ та до всіх українців доброї волі, щоб своїми щедрими датами допомогли розбудувати стипендіяльний фонд УВУ, цієї найстаршої української наукової інституції у вільному світі.

Мета цих фондів — уможливити нашим талановитим студентам американських, канадських та інших університетів брати участь у літніх програмах УВУ в Мюнхені. Цього року, як і попередніх років понад сорок професорів-

Відбулись 28-мі річні загальні збори Відділу УККА в Сиракузах, Н.Й.

Сиракузи, Н.Й. (М.Л.). — В неділю, 27-го квітня ц.р., відбулись тут 28-мі річні загальні збори, що у висліді їх уже четвертий раз перебрано на голову Відділу д-ра Олександра Гудзика, а у праву з попереднього року доповнено кількома новими членами.

Зборами проводив інж. Мирон Сидорович, а секретарював м.р. Микола Дупляк. Обраний заступник пресидианта д-р Іван Гвозда не мав потреби заступати.

У зборах взяло участь коло півсотні громадян — всіх 145 індивідуальних і 15 організаційних платників Національного Фонду у цій громаді.

У рутинному перебігу зборів усі діловоди управи поодиноких референтур склали добре підготовані письмові звіти, що з них приваби на зборах відвалялись, що управа відвалялась, а стараннями культурно-імпресової секції під проводом Павла Карпишина влаштувала шість загальногромадських імпрес і спонзорувала концерт Капелі Бандуристів із Детройту.

На наших святкових імпресових промовлях (у хронологічній черзі) запрошені управою промови: Надія Світлична — на окремій громадській зустрічі, д-р Аскольд Лозинський — на відзначенні 20-річчя Тижня Поневолених Націй, ред. д-р Володимир Дішунка на відзначенні 100-річчя народин Головного Отамана Симона Петлюри і 61-річчя Листопадового зриву, д-р Михайло Лоза — на Святі самостійності д-р Степан Чорний — на Шевченківському святі.

Збори висловили признання і подяку всім індивідуальним і груповим місцевим виконавцям програм, а зокрема за постійну участь чоловічому і мішаному хору „Сурма“ під диригентурою Василя Жмура і Марусі Качмар.

Із подорожного і дбайливо приготуваного касового звіту Івана Пиндуса звітний чималий оборот у сумі дол. 12,921, а мале позитивне касове сальдо в сумі 240 дол., бо в розходах каси фігурує сума 2,430 дол. — на спеціалістів різних галузей української науки і культури будуть викладачі і вести семінарні праці на УВУ. Викладачі охоплюють важливі ділянки українського буття: історію, мову, культуру, мистецтво, соціальні науки, економію, педагогію, право тощо, ділянки, які створює окупант на рідних землях, і що їх недостатньо викладають на Заході.

Літні виклади та курси УВУ — це найкраща можливість для молодих людей не тільки персонально записатися з українськими науковцями і творцями української культури в діаспорі, але перш за все пізнати славне буття українського народу, його минуле і сучасне, бо тільки через глибоке пізнання може кріпнути і рости любов до Батьківщини і бажання стати в ряди оборонців, творців і сподвижників її.

Тому подбаймо, щоб українська студентська молодь провела хоч один семестр у своєму рідному університеті — твердим українським духом, щоб стрінулася з молодими українцями, які живуть в інших країнах і на інших континентах, щоб пізнала себе взаємно, а через пізнання і спільність проблем знайшла і утвердила своє національне „Я“ — своє місце української спільноти в діаспорі, і познайомилася з культурою Західної Європи і тим також збагатилася своє знання і досвід.

Прохання на одержання стипендій, датки і пожертви на Фундацію УВУ або на Стипендіяльний фонд УВУ, чи на будь-який із вичислених стипендій фондів, даліше встановлення нових стипендій фондів (одноразових чи постійних) в імені установ, організацій, родич чи приватних осіб — просимо надсилати на адресу: Ukrainian Free University Foundation, Inc. Scholarship Committee 203 Second Ave. New York N.Y., 10003

проф. Петро Гой, голова Фундації УВУ
проф. Василь Лучиш, голова Стипендіяльного Фонду Фундації УВУ
д-р Дмитро Боднарчук, секретар Фундації УВУ

Дволичність Москви (Наказ міністерства оборони СРСР про „привоз“ до військової служби)

Москва. — У цей же самий час, коли советська преса горлає на весь світ про „гонку зброєнь“ ЗСА і Заходу, коли ставить під критичний обстріл слова президента Картера під час пресової конференції у Вашингтоні про запланування пошкодити тільки реєстрації до військової служби, київська газета „Радянська Україна“ публікує наказ, який вийшов від міністерства оборони СРСР, підписаний маршалом Радянського Союзу Д. Устиновом, про дальшу обов'язкову службу у Червоній армії.

Текст цього наказу дослівно звучить так: „Відповідно до Закону СРСР „Про загальний військовий обов'язок“ наказую (це останнє слово надруковано чорним друком):

1. Звільнити з рядів Радянської Армії військового

У Москві є піщері, але немає... піщи

Москва. — Коли в советській пресі в листопаді минулого року повідомлено, що невдовзі тут відкриють дві піщери, — пише кореспондент „Нью Йорк Таймсу“, — можна було почути деякі цинічні зауваги, в яких передбачувало, що перші покупці, які прийдуть сюди, щоб притримати піщу, почують: — „У нас немає ніякої піщи“.

І справді в травні відкрили дві піщери, в яких не було одержати... піщи.

Управительська піщера, — в дальшому інформую кореспондент, — що упримішувється на Большой Комсомольській вулиці, запитала: — „А що це таке піща?“ Вона вправді чула, що після заінсталявання печі, югославські робітники будуть препарувати якусь страву, щось на вподобу... горюху з яєчною. Почувши це кореспондент з іронією стверджує: „Можливо, що це на шість днів з Югославії не одержано відповідного устаткування, щоб робити піщу“.

Подібна історія повторилася і в іншій прибульній піщері, в протилежному кінці міста. Назовні, на шильді цієї крамниці вимальовано напис — „Кафе“ а внутрі влаштувано щось на вподобу „закусочно-булочної“, на диво — зовсім охайного і чепурного приміщення.

Але й в цій піщері не було... піщи. Управительська цього приміщення сказала, що піща появиться в розпродажу тільки тоді, коли з Югославії доставлять піч. Тим часом, щоб „не розчарувати людей“, вирішено подавати гарячі страви — кулебяк — пиріг з м'ясом та голубці.

На запит кореспондента, що вони зробіть, коли під час Літньої Олімпіади в Москві чужинці звернуться до них за піщерою, вона заперечила, що „немає сумніву, що до цього часу ця справа налагодиться“.

Советський рецензент критикує репертуар концерту в Києві

Київ. — Тут, у Палаці культури „Україна“ відбувся концерт, — так звааний за київською газетою „Радянська Україна“ — „творчий звіт“ ансамблю пісні і танцю Збройних Сил СРСР — в 110-річчя з дня народження В.І. Леніна і в 35-річчя „перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні“. Учасниками цього концерту, — інформую газету, — були і Червонопрапорний і ансамбль пісні і танцю Прикарпатської військової округи.

Пишучи рецензію у цій же газеті, В. Миркотан, соліст Київської Державної філармонії, лавреат всесоюзного конкурсу вокалістів, — стверджує, що в ансамблі замітна „злагодаженість і майстерність“ і „примітні тембри голосів“. Однак, хоча він відзначує високу професійність ансамблю, висловлює і невдоволення репертуаром цього концерту, бо пише: — „хотілося б побачити керованим колективом уважніше підходити до формування програми, особливо ж для таких відповідальних виступів, як нинішні звітні концерти. Бажано б було почути в них більше творчих сучасних радянських композиторів, зокрема українських пісень про партію, комсомол, ленінську дружбу народів. В репертуарі ансамблю чимало пісень народів СРСР, народів братніх соціалістичних країн. Однак і вони, на жаль, не знайшли місця в програмі звітного концерту“. І В. Миркотан підкреслює, що на майбутнє він сподівається, що „вони зважать на це завдання“.

А в програмі цього концерту справді не тільки, що не згадувано імені „вождя епохи“ — Леніна, але й не надто багато було „радянських“ мотивів і вона була проінзана... надто українським духом. Бож співали такі пісні: „Озеро спить“, „Легенди розкажуть“, „Помежу про Україну“, „Пісню про Щорса“, „Закувала та сива зозуля“, народні жартовиті пісні, як: „Гей, Іване“, „Ой, мала, я мала“ та інші цього роду пісні.

Але, як зазначає сам рецензент, — „Кияни тепло приймали гостей з Прикарпаття, нагороджували їх оплесками“...

Вступайте в члени УНСоюзу!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 18-го ТРАВНЯ 1980 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Я. Місячні збори Б-в св. Йосафата 217 Вїдд., о год. 2-й по пол. в залі церкви св. Йосафата. На порядку: відкриття, відчитання протоколу з поп. зборів, звіти — фінансовий, хворих, союзові справи. Звіт з перебігу Окружної наради Відділів, що відбулася 26 квітня, в УНДомі, при участі Управ 10-ти Відділів гол. орган. В. Орхівського. Збирання вкладок. Проситися чл. прибути. — К. Шевчук, пресд. Т. Кубарик, фін. секр. Ст. Мартинюк, кас. Ст. Васильєв, зас. пресд. Дм. Пристай, рек. секр.

HELP WANTED

Школа Кобзарського Мистецтва в Нью Йорку пошукує ІНСТРУКТОРА для науки гри на ЦИМБАЛАХ. Зголошуватися: 84-82 164 Street Jamaica, N.Y. 11432 (212) 658-7449 Управа Школи

REAL ESTATE

Ірвінгтон, Н. Дж. 2-род. дім, 5 17 просторих кімнат, тиха вул., біля Мейнпеду, \$65,000.00.

DESNA REALTY

(201) 399-3000

Ірвінгтон, Н. Дж., біля УНДому

6-РОДИННИЙ ДІМ
Дуже хороша інвестиція, знизжена ціна для скорого продажу (спадок). \$69,000.00.
ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE
1339 Springfield Ave., Irvington, N.J. (201) 373-6434 or (201) 373-6453

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ В ФЛОРІДІ НОВІ

2 родинні діми від \$70 000, або на одну родину \$35,000. Ділянки під хату від \$8,500. Містова вода, „суверс“ дороги, близько Народного Дому і церкви.

SUNNYLAND REALTY
855 N. Park Avenue
Apopka, Florida 32703
Stephen Kowalchuk—Realtor (305) 886-3060

A. E. SMAL & Co.
REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

Принімає всі роди забезпечення, зокрема на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності і бонди; на життя і акцидентів поліс.

Продас і принімає на продаж нерухомості в Мейнпелуді, Ірвінгтоні та всіх доколичних місцевостях.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуґа ШЦІРА І ЧЕСНА. our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Банд Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.—NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

New Branch

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

How to MAKE WORKING for peanuts PAY OFF by George Washington CARVER.

George Washington Carver made more than 300 products from peanuts. By doing so he revolutionized the agriculture of the South. And he made working for peanuts pay off.

Today, folks who buy U.S. Savings Bonds know how to turn peanuts into cold, hard cash. When you buy Bonds through the Payroll Savings Plan, you're letting those hard-earned dollars work for you automatically.

So join over 9 1/2 million Americans who took a hint from a man who worked for peanuts. Buy United States Savings Bonds.

A few peanuts now can shell out a lot of savings tomorrow.

U.S. Bonds pay 6% interest when held to maturity of 5 years (4 1/2% the first year). Interest is not subject to state or local income taxes, and federal tax may be deferred until redemption.

ЦІНИ ОГолошень В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ	за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ	за приватні концерти, бизнесові оголошення, (заван, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т.д.) 5.00
ОГолошення НА 8 ШПАЛЬТ, без огляду на їх зміст по 5.00 доларів за кожний ІНЧ.	
Якщо до оголошення включаться знімки — коштуватиме додатково:	
Фоторепродукція на одну шпальту	\$ 6.75
Фоторепродукція на дві шпальти	8.50
Фоторепродукція на три шпальти	10.00

ОГолошення на чергове число (2 дні ПЕРЕД появою) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ до 10-ї ГОДИНИ ДНЯ.

ЦІНИ ОГолошень В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ (недільне видання) Ukrainian Weekly

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ	за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 5.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ	за приватні концерти, бизнесові оголошення, (заван, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т.д.) 7.00
Оголошення на чергове, недільне видання прийняється до ПОНЕДІЛКА, ТІЛЬКИ до 12-ї ГОДИНИ ДНЯ.	
ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які дозвляють за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.	
Рівночасно з оголошенням, проситися надіслати НАЛЕЖНУ СУМУ.	

ТЕЛЕФОНІЧНО ОГолошення ПРИЙМАЄТЬСЯ ЛІШЕ У НАГЛИХ ВИПАДКАХ.

ВАКАЦІЇ

ВАКАЦІЇ
ДО БІНАЙМУ В
ARTEMIS APARTMENTS
212 E. Crocus Road ■ Wildwood Crest, N.J. 08260
Tel: (609) 729-5814

5-кім. мешкання, з приватними кухнями і лазничками, а також окремі кімнати із уживанням кухні і лазнички. Два бльокни до моря. Ціни помірковані. У місяці червня ц. р. половина ціни.

Тел. до 31-го травня (215) ME 5-2098, год. 8 веч.
Від 1-го червня — (609) 729-5814 ц. р.
Відкриті „Memorial Day“